

कासनीयम्, कासनीयम्, चिकासिषणीयम्, चाकासनीयम् ;
 कास्यम्, कास्यम्, चिकासिष्यम्, चाकास्यम् ;
 ईषत्कासः-दुष्कासः-सुकासः ; — —
 कास्यमानः, कास्यमानः, चिकासिष्यमाणः, चाकास्यमानः ;
^१कासः, कासः, चिकासिषः, चाकासः ;
 कासितुम्, कासयितुम्, चिकासिषितुम्, चाकासितुम् ;
 कासा, कासना, चिकासिषा, चिकासिषा, चाकासा ;
 निष्कासनम्, कासनम्, चिकासिषणम्, चाकासनम् ;
 कासित्वा, कासयित्वा, चिकासिषित्वा, चाकासित्वा ;
 विकास्य, विकास्य, विचिकासिष्य, प्रचाकास्य ;
 कासम् २, } कासम् २, } चिकासिषम् २, } चाकासम् २ ; }
 कासित्वा २, } कासयित्वा २, } चिकासिषित्वा २, } चाकासित्वा २. }

(189) “ कि ज्ञाने ” (III-जुहोत्यादिः-1101. सक. अनि. पर.)

(छान्दसः । ग्राह्य उक्ती) (०९१)

कायकः-यिका, कायकः-यिका, ^२चिकीषकः-षिका, ^३चेकीयकः-यिका ;
 केता-त्री, काययिता-त्री, चिकीषिता-त्री, चेकीयिता-त्री ;
^४चिक्यत्-ती, काययन्-न्ती, चिकीषन्-न्ती ; —
 केप्यन्-न्ती-ती, काययिष्यन्-न्ती-ती, चिकीषिष्यन्-न्ती-ती ; —
 काययमानः, काययिष्यमाणः, चेकीयमानः, चेकीयिष्यमाणः ;
^५कित्-कितौ-कितः ; — —
 कितम्-तः, कायितः-तम्, चिकीषितः, चेकीयितः-तवान् ;
 कयः, कायः, चिकीषुः, चिकाययिषुः, ^६चेक्यः ;

1. ‘हलश्च’ (3-3-121) इति संज्ञायां घञ् । कासः=कासरोगः ।
2. ‘इको झल्’ (1-2-9) इति सनः कित्त्वम् । ‘अज्झनगमां सनि’ (6-4-16) इति दीर्घः ।
3. ‘अकृतसार्वधातुकयोः—’ (7-4-25) इति दीर्घः ।
4. जुहोत्यादित्वात् ‘श्लौ’ (6-1-10) इति द्वित्वम् । ‘नाभ्यस्ताच्छुः’ (7-1-78) इति नुमनिषेधः । ‘एरनेकाचः—’ (6-4-82) इति यण् ।
5. ‘ह्रस्वस्य षिति कृति तुक्’ (6-1-71) इति तुक् ।
6. यङ्छगन्तात् पचाद्यच् । ‘एरनेकाचः—’ (6-4-82) इति यण् ।